

1890-12-22

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 3 0 6

þý • Æ · ¼ µ Å - ' ± £ ¬ » Å 1 3 ¾

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10660>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΤΤΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελίδιν 8.
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ . . . . . " . 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

ΕDITOR S. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ ευπογραφεῖον «ΣΑΛΑΗΡΡΟΣ»

ἔδρα βΙΛΛΙΔΕΛ άρ. 5.

ΕΙΔΟΗΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκτήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα γειτνιάρα φένται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

(συνέχεια).

Οὕτω τὰ τῆς Ἑκκλησίας ἐν Κύπρῳ διαιροῦνται εἰς δύο ἀνεξάρτητα ἀπ' ἄλληις καὶ ἐπίσης σπουδαῖα ζητήματα: εἰς τὸ τῆς διακανονίζεως τῶν σγέσεων Ἑκκλησίας καὶ πολιτείας, καὶ εἰς τὸ τῆς διαρρομίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑκκλησίας. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου οὐδὲν μέγιστο τοῦδε ἐγράφη ἐν ἐφημερίσι, περὶ δὲ τοῦ δευτέρου διάφοροι γνῶμαι ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ πολλῶν, ἐφ' ὃ καὶ πέρυσι συνετάχθη καὶ ἐδημοσιεύθη σγέδιον νόμου ἵνα συζητῇ ἐν τῷ νομοθετικῷ Συμβούλῳ τῆς Λήσου πρὸς λύσιν τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος. Ἀλλὰ δὲν συνεζητήθη, εἴτε διότι δὲν ὑπῆρχε καιρὸς ἀρμόδιος, εἴτε διότι ὡς συνετάχθη ἵτο ἀδύνατον νὰ ἐγκριθῇ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐάν τὴν ἐμελετᾶτο καὶ ἐτροποποιεῖτο δεόντως καὶ ὀρμοδίως.

Τὸ περὶ οὐ διάλογος ζητηματικὸν ζητήματι διότι τὰ Ἑκκλησιαστικά ζητήματα ἀλλιγότεροι σημασίαν. Ηροσφορώτερον εἶναι καθ' τηρᾶς νὰ ὀνομασθῇ «ζητηματικός Κύπρου». Ήπει τούτου λοιπὸν δρεῖλουσιν οἱ δυνάμεις νὰ ἐντέρωσι γνώμην εἰκασινή καὶ ἀγροτικούν, συνάδουσαν πρὸς τε τὰ ἥπια καὶ ἔθνα τηνῶν, πρὸς τὴν ἐποχὴν καὶ πρὸς τοὺς ἱεροὺς θεσμούς καὶ κανόνας τοὺς διέποντας τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξην Ἑκκλησίαν, ἐφ' ὃν ἡ απογάλλυνσις εἶναι πάντοτε θελέρα καὶ ἐπιχρυσός ὑπὸ πολλίας ἐποιεῖται. Τούτου ἔνεκεν ἐκφερομενοὶ ἡγεμονεῖς διέταξαν τὴν γνώμην μας, πεποιηθέτες ὅτι ἡ γνώμη αὐτῆς, ἐάν ἐγγίτη τὸ δρόμον καὶ πρεπον καὶ δίκαιον θελεῖται τοῦτο μέρος τηνῶν καὶ ἀγροτικῶν πολιτείαν καὶ πατριαρχικὸν καὶ ἀποσύνθετον.

Οὕτω λοιπὸν τῶν πραγμάτων ἐργόντων ἀνάγκη νὰ εὔρεθωσι τὰ μέσα ἐκεῖνα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀγροτικῆς πολιτείας καὶ ἀλαζόνης καὶ ἐγράφησαν καὶ ἐν τῷ ἑγγυωτῷ τύπῳ ἐδημοσιεύθησαν, ὡς μαρτυροῦσι τὰ περὶ τούτου ἐγγραφα. Οὕτω λ. γ. ἐξητήθη νὰ κανονισθῶσιν αἱ σγέσεις τῆς Ἑκκλησιαστικῆς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἔσουσιαν. Τοῦτο

τοῦτο, ὅφου κατηργήθη τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων καὶ προσόδων δια τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως τῶν ἀρχιερατικῶν Βερατίων, ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου συστήματος συμφωνοτέρου πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλεστέρου, κανονισθέντια διὰ νόμου. Εξητήθησαν πληροφορίαι παρὰ τοῦ πρώτου Μ. Ἀρμοστοῦ διὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐγγράφων καὶ ἐδόθησαν, διότι ἐξητήθη νὰ μάθῃ ἡ Κυβέρνησις ὅποιαι αἱ πηγαὶ τῶν θρονικῶν εἰσόδημάτων, καὶ αὗται ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἰσὶ τέσσαρες αἱ ἔξτις: Α'. Τὰ κανόνικὰ τῶν Ἑκκλησιῶν, δρισθέντα ἔκπαλαι ἀναλόγως τῶν εἰσόδημάτων ἐκάστης Ἑκκλησίας πόλεων καὶ γωρίων. Β'. Τὰ λειτουργικὰ τῶν Χριστιανῶν, ἦτοι ποσόν τῶν ὀφεισμένον κατὰ χωρία, καὶ οὐχὶ κατ' ἀντίμων διότι διένεμον τὸ ἐν λόγῳ ποσόν αἱ πολιτεῖαι προετῶτες κατὰ τὴν κατάστασιν (γάλι-γαλιντζά) ἐκάστου. Γ'. Αἱ ζητεῖαι εἰς εἰδή, ἐφ' ὃν πολλαὶ ἀπὸ πολλῶν γρόνων ἐπαυσαν, ἐκτὸς τῆς σιτοκρίθης καὶ ταύτης κοκκινωθείσης, καὶ δάκαρις εἶναι δι γρόνος εὐφοροῦς κατὰ προαίρεσιν ὑδρομένης ἀπὸ πολλαῖς, δάκαρις δὲ εἶναι διστυγία δὲν ζητεῖται κακόθου, ἢ εἰσπράττεται ἀσκητικὸν ποσόν. Δ'. Τὰ κανόνικὰ, ἢ τὰ ἐνοίκια τῶν Μοναστηρίων. Εἰδόθη δὲ πρὸς τούτοις καὶ σημειώσις καὶ τοῦ πῶς εἰσπράττονται καὶ πῶς δαπανῶνται ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ προνοήσῃ ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐλεγον τότε οἱ ἀρμόδιοι. Δυστυγίως δύμως ἔως τώρα τὸ ζητηματικό μενεὶ ἐκκρεμές καὶ ὡς πρὸς τὰς σγέσεις τῆς Ἑκκλησίας πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ ὡς πρὸς τὰς σγέσεις τούτου Ἀρχηγούς, καὶ οὕτω τὰ πάντα γιωροῦσιν εἰς παράλυσιν καὶ μαρασμὸν καὶ ἀποσύνθετον.

Τούτων πάντων ἔνεκα καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν θρόνων ἐκολοθύησαν ἐπαισθητῶς, καὶ ὁ λαός δὲν δεικνύει τὴν ἀπαιτουμένην ὑπακοήν καὶ εὔπειθειαν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν πηγάζει ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία καὶ ἡ ὀλιγωρία πρὸς πάντα τὰ κοινὰ ἡμῶν καταστηματα καὶ πράγματα.

Καθ' ἡμετέραν γνώμην λοιπὸν, ἀν πρέπη νὰ λυθῇ τὸ ἐν λόγῳ ζητηματικό καὶ νὰ Βελτιωθῇ ἡ παροῦσα τῆς Ἑκκλησίας κατάστασις, ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις, ἐφ' ὃν διέφερονται νὰ ἐγραφασθῶσιν οἱ δυνάμεις πρὸς τὴν δροφορούσην καὶ εἰλικρίνεται,

ἄνευ οὐδεμιᾶς διπισθοθουλίας. Αἱ δὲ βάσεις αὗται καθ' ἡμᾶς εἶναι αἱ ἀκόλουθαι. — Α. Νὰ δρισθῇ διὰ νόμου πόσα τοῖς χιλίοις πρέπει νὰ συνεισφέρῃ ὁ λαός πρὸς ἀξιού πρεπῆ συντήρησιν τῆς Ἑκκλησίας αὐτοῦ, καταργουμένων τῶν εἰς εἰδὴ ζητειῶν. — Β. Νὰ δρισθῇ ἐπαρκῆς ἐπιχορήγησις πρὸς διατήρησιν τῶν θρόνων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου αὐτῶν προσωπικοῦ ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων αὐτῶν, σπως λειψή πασα συσπιστία μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ, καὶ ἵνα μὴ ἐξευτελίζωνται οἱ Ἀρχιερεῖς τιθέμενοι εἰς τὴν θέσιν τῶν ὑποδίκων ἄνευ οὐδενὸς νόμου, διπερ εἶναι καὶ ἀπρεπές καὶ πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς νόμους ἀσύμφωνον. — Γ'. Τὸ ποσὸν διπερ διαλέγεται οἱ διάδοχοι τοῦς Ἀρχιερέων ἐπὶ αποδείξει, αἵτινες ἀφοιρέσσωσι τὸ ποσὸν τῆς ἐπιχορήγησεως αὐτῶν, τὸ περίσσευμα νὰ διπανάται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ· ιδίᾳ δὲ εἰς τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν μιᾶς ἱερατικῆς σχολῆς πρὸς μόρφωσιν τοῦ κλήρου, οὕτως οὐχ οἷον ἀπόλυτον ἀνάγκην.

Άλλ' ἵσως εἴπωσί τινες: καὶ τίς ἡ διευθύνουσα Ἐπιτροπή; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἡ ἀπάντησις εἶναι πρόχειρος: «Οταν ἐξευρεθῇ τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν, τότε ἡ Ἐπιτροπή καὶ τὸ πῶς διαγειριστέον αὐτὸν εἶναι λίαν εὔκολος.» Ήπό τὴν προεδρείαν τῶν Ἀρχιερέων διορίζονται Ἐπιτροπαὶ ἐκ τῶν προκριτῶν ἐκάστης ἐπαργύριας καὶ σκέπτονται καὶ ἀποφασίζονται περὶ τοῦ πρακτέου. Άλλως τῶν γρημάτων μὴ ὑπαρχόντων μάτην κοπιῶμεν, μάτην γωνματεύομεν. «Δεῖ δὴ γρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν εἶστι γενεσθαι τῶν δεόντων».

ΗΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΜΟΝΟΝ.

Τὴν ἐπόχαμεν ἀπὸ τὸν Καμπίτην. Χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν κανένα καὶ διότι μάλιστα ἀναζέρομεν τὸ παράπονό μας εἰς τοὺς βουλευτάς μας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι τίμη διατάσσεται, διότι θὰ πῆ στι ἀπ' αὐτοὺς περιμένομεν φῶς, ἡκούσαμεν διτεῖ εἰμεθα χραλῆδες καὶ ὑβριζόμεν χαμάλικα. Μά τημεῖς ἐδῶ πάνω σύτε βλέπομεν σύτε ξεύρεμεν τί πρᾶγμα εἶναι αὐτοὶ οἱ χαμάληδες. «Ἄσ είνε, τέλος πάντων. Ήμεῖς οἱ χαμάληδες λέγομεν: λόγια δοχηματικά καὶ ππαράδεις καλπικοὶ εἰς τὸν κύριον τῶν μένουσιν. «Ἐν πρᾶγμα ἐμάθαμεν ἀπὸ τὸν Καμπίτην

